

478
489
283 185/2

กรมตำรวจ

บันทึกคำให้การของผู้ร้องทุกข์ ผู้กล่าวโทษ หรือพยาน

คำให้การของ นายรัชชัย
เหรียญทอง
เป็น พยาน

สถานีตำรวจ พระแสงธรรม อำเภอ พระนคร จังหวัด กรุงเทพมหานคร

วันที่ 16 เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๙๕

พ.ต.ท. วิเชียร วัฒนศิริ ผู้กล่าวหา

คดีระหว่าง { หลวงพิศดาร อังพระยาศรี วิจิตร ผู้ต้องหา

พ.ต.ต. สฤษดิ์ สิงะวัตร, พ.ต.อ. สงวน คล่องใจ, พ.ต.อ. อรุณ เนตรบุตร

ต่อหน้า พ.ต.ท. บุญเยี่ยม ลิ้มทิพย์, พ.ต.ท. กมล ศิริธร, พ.ต.ท. นคร สุขเกษม

สอบสวนที่ กองบัญชาการตำรวจนครบาล

ชื่อ นายรัชชัย เหรียญทอง อายุ ๒๕ ปี

เชื้อชาติ ไทย สัญชาติ ไทย ศาสนา พุทธ

อาชีพ (ลงให้ชัดเจนว่าอาชีพชนิดใด ถ้าเป็นข้าราชการ ให้ปรากฏว่าในหรือนอกราชการ มีเบี้ยหวัดหรือมีบำเหน็จหรือมีบำนาญ ให้ลงตามประเภทรับ)

รับราชการเป็นนายช่างตรี ประจำแผนกบริการมหาวิทยาลัยศิลปากร วังท่าพระ (2215822)

ตั้งบ้านเรือนอยู่บ้านเลขที่ ๘/๑ หมู่ที่ ๑๐ ตำบล วังทองกลาง

ชื่อผู้ใหญ่บ้าน ถนนลาออกราว ชื่อกำนัน ชอด้งคมสงเคราะห์

อำเภอ บางกะปิ จังหวัด กรุงเทพมหานคร

ชื่อบิดา นายศิริชัย เหรียญทอง ชื่อมารดา นางอุบล เหรียญทอง

เกี่ยวข้องกับอะไรกับคู่กรณี ไม่เกี่ยวข้องกับ สาบานแล้ว

ขอให้ถ้อยคำว่า ข้าตั้งบ้านเลขที่ ๘ บ้านเลขที่ ๘ ตั้งมาแล้ว ๕ ปี ข้าสำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพ แผนกช่างภาพ เมื่อประมาณปี พ.ศ. ๒๕๐๖ แล้วจึงมาเข้าทำงานที่มหาวิทยาลัยศิลปากร มีตำแหน่งเป็นนายช่างตรี ประจำแผนกบริการนักศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร วังท่าพระ โดยเข้ารับราชการเป็นลูกจ้างชั่วคราวเมื่อประมาณเดือน เมษายน ๒๕๐๖ จนถึงเดือนมกราคม ๒๕๐๗ จึงได้รับก ารบรรจุเป็นนายช่างตรี

ข้าได้ทำการสมรสกับ น.ส. ละออ วิมุตตานนท์ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๖ มีบุตรชายด้วยกัน

• คนอายุประมาณ ๐ ปีเศษ ภรรยาของข้าทำงานที่บริษัทไทยพาณิชย์ สี่แยกราชเทวี บ้านที่ข้าอาศัยอยู่ปัจจุบันนี้เป็นบ้านเช่า ในบ้านของข้า อยู่รวมด้วยกันทั้งหมด ๔ คน คือข้า, ภรรยา บุตรและคนใช้ และเมื่อประมาณ ๕ เดือนเศษมานี้ ข้าได้ซื้อรถยนต์แท็กซี่ ๑ คัน สำหรับขับมารับผู้โดยสารเป็นงานอดิเรกของข้า และขณะนี้ ข้าได้ให้เช่าขับตั้งแต่วันที่ ๗ ต.ค. ๕๕ เป็นต้นมา

มีประวัติคดี ๓ คดี
วันที่ 60/2518
วันที่ 19 ต.ค 2519
วันที่ 18 ต.ค. 2523

ในระหว่างปีนั้น วัน เดือน จำไม่ได้ ที่มีเหตุการณ์นักศึกษาชุมนุมที่สนามหลวง ข้าเคยไป
 และครั้งหนึ่งเกี่ยวกับเรื่องกรรมกรของโรงงานอาหาร ซึ่งข้าก็เป็นอยู่ประมาณ ๑๐ นาที ข้าก็กลับ ต่อจากนั้น
 ข้าก็ไม่เคยไปอีกเลย จนกระทั่งเมื่อวันที่ ๕ ต.ค. ๒๕๑๔ ข้าได้ไปทำงานตามปกติ ก็ทราบข่าวว่าพวกนักศึกษา
 มาชุมนุมที่สนามหลวง เพื่อต่อต้านพระภิกษุฉนอม ซึ่งมีคนพูดกันจนกระทั่งข้ารู้ว่า พวกนักศึกษานักศึกษาเอาพระฉนอมขึ้น
 มาบังคับให้จะดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดต่อไป ข้าคิดว่าเหตุการณ์ครั้งนี้จะไม่จบลงง่าย ๆ เมื่อเลิกงานแล้ว
 ข้าก็รีบกลับบ้าน เมื่อถึงบ้านแล้วในคืนนั้นได้เปิดวิทยุฟังสถานีวิทยุยานเกราะ ก็ทราบเรื่องราวต่างๆจากสถานีวิทยุ
 ยานเกราะว่ามีการแสดงละครซึ่งเป็นการหมิ่นพระบรมเสนาภาพที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และเหตุการณ์ต่างๆ
 อีกหลายประการข้าฟังอยู่เกือบตลอดคืน ทำให้ข้าเกิดความสนใจว่าที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีเหตุการณ์อะไรบ้าง
 ในตอนเช้าของวันที่ ๖ ต.ค. ๑๔ ข้าขับรถมาถึงที่ทำงานเมื่อเวลาประมาณ ๐๗.๐๐ น.เศษ เมื่อถึงที่ทำงานแล้ว
 ข้าก็ไปที่สนามหลวงบริเวณหน้ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยขึ้นอยู่ใต้ถนน ข้ามถนนแรกบนฝั่งถนนด้านทิศใต้ของ
 ถนนพระจันทร์ ซึ่งตัดผ่านสนามหลวง เมื่อ ข้าไปถึงก็ได้ยินเสียงปืนดังออกมาจากในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
 ดังขึ้นเป็นพัก ๆ และเป็นชุด ๆ ขณะนั้นเวลาประมาณ ๘.๐๐ น. และเห็นมีรถตำรวจจอดอยู่ ๑ คันฝั่งตรงข้ามกับ
 ข้าทางทิศเหนือ และมีรถตำรวจติดเครื่องขยายเสียงวิ่งอยู่บนถนนหน้ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ประกาศให้
 พวกนักศึกษานักศึกษาพวกที่อยู่ในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ออกมาจากมหาวิทยาลัยโดยทางตำรวจจะไม่ทำอันตราย
 ข้าอยู่ตรงจุดนั้นประมาณ ๓๐ นาทีก็ไม่เห็นมีใครออกมา คงได้ยินเสียงปืนซึ่งดังออกมาจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
 เป็นระยะ ซึ่งดังเป็นชุด ๆ และข้าเห็นเจ้าหน้าที่ตำรวจประมาณ ๓๐ คนเคลื่อนที่เข้าไปที่ประตูมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
 ด้านทิศใต้ แล้วเข้าไปในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ทางประตูนั้น เข้าไปได้ประมาณสัก ๒ นาที ข้าก็ได้ยินเสียงปืน
 ดังมาก ข้าสันนิษฐานว่าเป็นเสียงของปืน เอ็ม ๑๕ (ข้าเคยเรียน ร.ค. ชมรมปีที่ ๕) และหลังจากเสียงปืนนี้แล้วก็ได้
 เห็นลูกเสือพยาบาลช่วยกันหามเปลที่มีตำรวจได้รับบาดเจ็บออกมาประมาณ ๔ คน ข้าก็วิ่งไปดูเหตุการณ์ที่ตรงประตู
 โดยขึ้นอยู่ตรงป้ายนอกชื่อมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งทำควยหินอ่อนขนาดใหญ่ ข้าคิดว่าสามารถป้องกันกระสุนปืนได้
 ต่อจากนั้นก็เห็นเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าไปอีก ๒ ชุดประมาณ ๑๐๐ คนเศษ ภายในมหาวิทยาลัยยังมีเสียงปืนดังอยู่ตลอด
 เวลา และเจ้าหน้าที่ตำรวจยังคงใช้เครื่องขยายเสียงประกาศให้นักศึกษาออกมาพบกับเจ้าหน้าที่ จนเวลา
 ประมาณ ๑๐.๐๐ น.เศษ ของวันเดียวกันนั้น เสียงปืนได้เบาบางลง ก็ได้ยินเสียงเจ้าหน้าที่ตำรวจประกาศว่าปิด
 หอประชุมได้แล้ว ทางเจ้าหน้าที่ตำรวจจะเข้าไปเคลียร์พื้นที่ในหอประชุม ขอให้ให้ให้อาวุธปืนยิงไปที่หอประชุม
 ขณะนั้น ข้าอยู่ห่างจากหอประชุมประมาณ ๑๐ เมตรเศษ ข้าเห็นเจ้าหน้าที่ตำรวจเปิดประตูหอประชุมทางถนน
 สนามหลวง แล้วพวกเจ้าหน้าที่ตำรวจได้พากันเข้าไปในหอประชุม ทันใดนั้นก็มีชาย ๕ คนซึ่งอยู่ในหอประชุมวิ่ง
 ลวนออกมาทางประตูแรกด้านทิศเหนือทางสนามหลวง เจ้าหน้าที่ตำรวจจะเข้าทำการจับกุมโดยไม่ได้ใช้อาวุธ
 และทันใดนั้นประชาชนซึ่งอยู่ภายนอกและภายในประตูมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้ครุกกันเข้าไปที่ชายทั้ง ๕ คนนี้
 โดยที่ทางเจ้าหน้าที่ตำรวจยังไม่ทันได้จับกุม พวกประชาชนก็ลากเอาตัวชายทั้ง ๕ คนนี้ออกมาออกมหาวิทยาลัย
 ทางประตูดังกล่าวแล้วมาประชิดที่สนามหลวง ข้าเห็นประชาชนรวมกันประชิดตัวชาย ๓ คนใน ๕ คนนี้คาบ
 คอหนา แล้วนำขึ้นแวนคอไว้ที่ถนนทางนบกุง ๑ คน ต่อจากนั้น ข้าก็กลับมาเป็นอยู่ที่ใต้ถนนข้ามที่เดิมในครั้งแรก
 ขณะนั้นเป็นเวลาประมาณ ๑๑.๐๐ น. ของวันเดียวกันนั้น ข้ามาขึ้นอยู่ประมาณ ๕ นาทีก็เห็นรถตำรวจ ซึ่งจอดอยู่
 ครั้งแรกเมื่อเวลา ๘.๐๐ น. เคลื่อนที่ออกไปจอดที่ประตูหน้าวัดมหาธาตุ ซึ่งอยู่ตรงกันข้ามกับข้าทางทิศตะวันตก
 ห่างประมาณ ๑๐ เมตรเศษ แล้วเห็นเจ้าหน้าที่ตำรวจนำตัวชายหนึ่งคนและหญิงหนึ่งคนซึ่งเปื้อนน้ำหมึกทั้งตัวออกมา

Wan

กวี - ๖๐๕ - ๑๕๓๑๐

